

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 84. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967138288.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Den Tiid havde vi næsten aldrig Skibe i Søen, men vore *Søe Officierer* gik paa nogle Aar i fremmed Tieneste og Blev agtede for duelige efter De Vidnesbyrd de Bekom der. Hollænderne havde Krig den Tiid, og altsaa Begierede *Lieutenant Ramshart* i Foraaret 1748 to Aars Tilladelse at gaae i Hollansk Tieneste. Endskiønt vi virkelig elskede hinanden, saa var der dog aldrig talt et Ord imellem Os, som ikke kunde hentydes og Bestaae med et ømt Venskab, men da han havde faaet sin Begierte Tilladelse Begyndte han at tale [tale] tydeligere og forlangte Løfte af mig, men dette vilde jeg hverken give ham eller tage af ham; jeg tilstod ham at jeg foredrog ham alle de jeg kiendte, at jeg <var> overtudet om, at han elskede mig meere end noget andet Fruentimmer og saa længe vi gjorde det, vilde vi Bestandig tænke, som nu, og følgelig var alle Løfter unødvendige, siden Tilbøyeligheden og ikke Løftet maatte Binde Os til hinanden. Det saae tillige meget vidtløftig ud, med en Forbindelse imellem Os; thi saa kier, som jeg havde ham, saa fik han mig dog aldrig til at ægte ham som *Lieutenant*; jeg vilde gjerne tilstaae ham, at man til Nød og Neppe kunde Leve men i saa fald maatte han frasige sig alle muelige Fornøyer, og skye alle Sælskaber. Dette var et Offer, som jeg med den inderligste Glæde og Taknæmmelighed vilde tage imod af min Mands Kierlighed, men Nødvendigheden maatte ikke aftvinge ham det; jeg kiendte det menneskelige Hierte, de Ting, som de agtede meget Lidet, naar de kunde faae dem, bleve vigtige naar Mueligheden var Borte; desforuden havde jeg kiendt mange, som havde opfyldt Løftet fordi de troede, at Æren forbandt dem til at opfylde hvad de havde lovet, endskiønt Attraaen og Lysten dertil var Borte, og denne Ubehagelighed bør Vi skaane hinanden for. Da han altsaa ikke faae det, saa Bad han mig at vexle Breve med ham, dette lovede jeg ham, men 85 paa Vilkor at han skulde sende sit første Brev til min Fader, Besvarede han det, saa skulde jeg, som stedse gjorde *Convoluten* om hans Breve og forseylede dem, let finde Leylighed at skrive nogle Linier deri, men svarede han ikke, saa skulde han faae Brev fra mig igiennem hans Søster. Han skrev ogsaa til min Fader, men da han ikke svarede, saa skrev jeg, og lagde Brevet aabent i hans Systems; men da han den meeste Tiid var i Søen, var der kun liden leylighed til *Correspondance*.